

Recepțiunea, administrațiunea
i tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgu
Inului Nr. 30.
Pentru meseriașii nu se primesc
comenzi decât în scris.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgu
Inului Nr. 30.
Se cerute mai presese în Viena
A. Moos, Haasenstein & Vogler (Odo
Pas), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Jaks, A. Opyelak, J. Donnerberg; în
Augsburg: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dunoe; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilor: o soră
germond pe o solă 8 cr. și
o ur. timbru pentru o publi-
citate. Publicați mai dese după
tarifa și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
soră 16 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII

„Gazeta” este în fă-careți
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franco.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țtru și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgu Inului Nr. 30 etagiu
1. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a.
sau 16 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 26.

Brașov, Joi-Vineri, 4 (16) Februarie

1894.

Efectele terorizărilor.

Brașov, 3 Februarie v.

Tot mai mult iese la ivelă, că scandalurile de astă vară din Oradea-mare au fost inscenate cu premeditare și la poruncă — cum dică Ungurii „mondva csinálták” — avându de scop să terorizeze pe Episcopul Pavel și pe ceilalți fruntași ai clerului și poporului român de amândou confesiunile din Oradea-mare și să-i strimtoze a se face codă la toporul unguresc, ca să taiă în pădurea românească.

Pe când din partea ocârmuirii, cu toate asigurările d-lui Hieronymi, nu s'a făcut încă până acuma nici un pas serios pentru a trage la răspundere și a pedepsi pe escedenții unguri, cari au bombardat cu petrii bisericile, instituturile și casele Românilor din Oradea-mare, pionerii maghiarizării din Bihor sprijiniți de guvern și de obștea jidano-maghiară nu se sfiesc a exploata în toate direcțiunile „justa indignare” a vandalilor „patrioți”, pentru a lăși spaimă și teroare între Români.

E vorba de a se cuceri cu asalt Bihorul pentru maghiarism, dăr mai e vorba și de altele, — căci codoriștea la toporul unguresc e lungă — despre cari ni-ar pute lămurii mai de aproape însăși căpeteniile clerului român din Oradea-mare.

Ca să tăcem de astă-dată de Episcopul, care se află în permanență sub presiunea tribulărilor nu prea gingașe ale ministrului Csaky, ne-ar pute spune d-lu canonic Luranu mulțime de lucruri, parte mare încă necunoscute publicului român, dăr ne-ar pute istorisi, din capitlul terorizărilor maghiare, multe și vicariul episcopesc greco-oriental din Oradea-mare d-lu Ioan Goldiș.

Fost'a doră și părintele vicariu Goldiș între cei aleși, cărora patrioții de stradă din Oradea-mare le-au făcut distinsa onore de a le bombarda locuințele, când au scandalurile de astă-veară. Trebuia dăse tragă și Prea Cuvioșia Sa consecențele din manifestarea acelei delicate atențiuni.

Și, precum se vede dintr'unu casu recentu, părintele vicariu a și trasu aceste consecențe, dăr nu după cum socoteam noi, că-o va face unu vicariu român în aceste vremuri de grele asupririi, ci mai mult după cum au calculat aceia, cari au arangiatu acele scandaluri.

De n'ar fi fost așa, de sigur că părintele vicariu s'ar fi sfiiu de a se face ecolu ingrijirilor „patriotice”, ce le-au manifestat șovinistii dela toia „Nagyvarad” față cu o predică a tănărului diacon dela biserica catedrală gr. or. din Oradea-mare, care nu le-au prea sunat bine la urechiă, și n'ar fi intrat în vorbă cu redactorul acelei foi. când s'a dus la elu s'elă intervieweze, ci i-ar fi datu răspunsul meritat.

Dăr părintele Goldiș a uitat, că atunci când era încă profesor de limba română la gimnaziul din Arad și a fostu atacat venementu de foile șoviniste maghiare, Români l'au luat în apărare, și nici Episcopul, nici alții nu le-au datu în glasu celor ce susțineau, că d-sa face politică în școlă. Cum vine acuma d-lu Goldiș să denunțe pe diaconul său înaintea unui țiarist maghiar, că ar fi vorbit în biserică, ca și într'o adunare orășănescă, că ar fi făcut prin urmare politică pe amvon? Cum se pôte, ca după ce odată a intrat în vorbă cu șovinistul dela „Nagyvarad”, Prea Cuvioșia Sa să nu afle nici unu cuvânt spre a lua în apărare pe tănărul preot în contra obraznice-

loru insinuării ce i se făceau? Nu era datoru ôre să o facă acesta chiar și în casul, când acea predică ar fi avut vr'o scădere?

Insuși d-lu vicariu recunoșce, că diaconul Nicolae Diamandi nici n'a amintit în predica sa guvernul și proiectele de lege bisericesci, ci a arătat numai consecențele periculoșe ce le potu avé reformele bisericesci pentru biserica, școlă și limba română. Ei bine nu s'a țis totu acesta în reprezentațiunile sinodelor gr. or.? Și nu s'au ținut sute de predicii în bisericile catolice, ba chiar și în cele protestante în acestu sensu, fără ca să fi cutezat vr'unu țiarist maghiar să tragă la răspundere pentru acesta pe căpeteniile acelor preoți.

Acesta tristă distincțiune i-a fostu rezervată numai părintelui Goldiș și, pe când acelaș redactor ungur, care a trasu pe vicariu la dare de sēmă pentru predica diaconului, declară în foia lui generosu, că îi iertă acestui tănăr diacon „puținul escesu de zel”, cel'a manifestat pe amvon și nu vede într'ensul rea intenția, părintele vicariu nu numai, că nu i iertă nimic, dăr îl acuză în convorbirea sa cu acel redactor și se pune în poziția înaintea lui declarându s'erbătoresce, că își va face datoria și nu va suferi până ce va fi vicariu în Oradea, să se facă politică în biserică!

Orî-cât de mare să fi fostu efectul terorizărilor șoviniste, n'am fi crețut capabilu pe părintele Goldiș de atâta servilism față cu cei ce i-au spart ferestrele.

Dăr nu mai este aici în jocu numai persoana vicariului, ci vața și interesele bisericeii. Unde vom mai ajunge decât se va tolera ca gazetarii jidano-maghiari să eșerceze un felu de poliță de stat benevol în

bisericile noastre și să controleze predicele, ce se țin acolo?

Părintele Goldiș doră nu va lua de bani bun, lauda, ce i-o face „Nagyvarad”, că prin condescendența dovedită față cu redactorul său a înaintat cauza prietniei maghiaro-române! Credem din contră, că se va convinge însuși în curend, că printr'acesta i-a făcutu cel mai rău serviciu.

CRONICA POLITICĂ

— 3 (15) Februarie.

Foia opozițională croată „Agramer Tgbllt”, ocupându-se într'unul din numerii mai recentii cu **escursiunea deputaților unguri la Agram**, țice, că scopul acestei escursiuni a fostu, ca Maghiarii să câștije sprijinul Croaților pentru realizarea marelui stat maghiar unitar. Orî câtu toastul lui Bánffy a fostu primitu cu „eljen—urși și „jivio” — țice „Agramer Tagblatt” — din partea guvernamentalilor croați, totuși națiunea croată este departe de-a ingenunchia înaintea plantei esotice a culturai maghiare, și de-a întrebunța puterile ei morale pentru ideia unei Maghiarii mari. Privescă Ungurii la Dalmația cu totul smulsă din idea națională italiană, privescă progresele, ce cauza croată a făcutu în Istria, și spună, decât maghiarimea favorită de șorte, care are putere de stat nețermurită, este capabilă a arăta rezultate așa de mari, cari s'ar pute asemăna cu ale noastre. Deși simțim cu adencă rușine — țice organul opozițional croat — umilirea ce-a suferit-o aici majoritatea dietei noastre provinciale, totuși nutrim convingerea, că din acesta nu se revarsă nici unu pericolu asupra națiunei noastre.

Foia franceză „Journal des Debats” publică în numărul său dela 4 Februarie unu articol intitulat „legile religioșe în Ungaria”, în care țice între altele: „Este vorba de opozițiunea, ce-o facu naționalitățile nemaghiare din Ungaria proiectelor bisericesci ale guvernului, opozițiune, care

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Să se 'nsore bărbatul înțeleptu?

Părerea filosofului grecu Theophrast despre căsătorii.

— Unu fragmentu. —

Dacă ea e frumoșă, bine crescută și dintr'o familiă cinstită, și dacă elu e sănătos și cu avere: în acestu casu pôte și înțeleptul risca experimentul, ca să se însore.

Firesce, că prea rar se întâlneșu într'o căsătorie toate aceste condițiuni. De aceea înțeleptul să rămână mai bine neînsurat. Pentru-că prin căsătorie elu și-ar întrerupe, în prima liniă, ocupațiunea sa cu știința: nimenea nu pôte trăi dintr'odată și cu cărțile și cu femeia sa. Pe lângă acesta, femeile au o mulțime de trebuințe: vestminte scumpe, odore de aur și mărgel, societăți, servitoare, mobile și trăsura de gală. Pe lângă acesta noții întregi ai să ascultă la predică de gardine:

— Cutare face cu multu mai mare luxu ca mine; ei i-se închină lumea întregă și pe mine, femeia nefericită, nu mă observă nimenea! — Ce totu chiorășu la

vecina? — Pentru ce ai vorbitu cu fata aceea? — Ean să vedem, ce mi-ai adus?

Bărbatului nu-i mai este iertat să aibă vre-unu prietinu, nici să mai cerceze vre-o societate. Îndată ce elu își exprimă simpatia pentru cineva, ea consideră acesta ca o împuținare a iubirei sale pentru dēnsa. Dacă filosoful cel mai renumit ar visita vre-o cetate ôre-care, nu e iertat să ții lași soția singură, nici să ții iai sacul de călătorii a mână.

Dacă ea de acasă e sēracă, ai destul nēcasu și grijă, ca să o hrănesc; dacă ea e bogată, nu e de scosu la cale cu ea. Și apoi nici nu prea ai ce alege, trebuie să o iai cum o afli. Dacă e arțăgōșă, prōstă, urită, îngâmfată, decât mirōșă din gură, scurtă: toate defectele ei le afli numai după nuntă. Cai, boi, măgari, căni și cele mai mici obiecte de proprietate, chiar vestminte, ôle, scaune, pahare, le esaminezi mai 'nainte de ale cumpăra; numai pe femeia nu e iertat să o esaminezi mai 'nainte, ca să nu ții displacă înainte de căsătorie.

Ochii trebuie să-i ai ațintiți întotdeauna asupra ei, și să-i laudă frumșetea, ca nu cumva să-și închipuiescă, că nu ții place,

dacă din întâmplare te uii la una alta. Tu trebuie să o titulezi per „dōmna casei”, să-i serbezi cu pompă țiaua ei aniversară, să ții în sănătatea ei; trebuie să doresci, ca ea să te supravețuiescă; pe doica ei, pe cameriera, pe sclavul ei ereditu, pe frumosul ei prietinu de casă și pe îndemnatul ei advocat, totu nisce titule, sub cari se ascund rivalii — trebuie să-i întimpini cu totă curtenia. Pe care-lu apreție ea multu, acela trebuie să-ți fiă și ție scump și iubit, chiar și decât nu l'ai putu suferi.

O lași pe ea să fiă stăpână în casă, atunci tu devii sclav; decât tu te vei încumeta să faci dispozițiuni după placul țeu, atunci ea va considera acesta ca neîncedere față cu dēnsa, va fi supărată pe ține și se va certa. Și decât nu vei ceda în curend, ți-se pôte întâmpla să-ți pună ceva în bucate.

Femei bătrâne, vrăjitoare, astrologi, negustori cu giuvaere și haine, vinu la ea: decât i lași să între, apoi vrēi să-i pui virtutea ei la probă; decât nu-i lași să între, se simte vătēmată prin prepusul țeu. Dăr la ce folos și chiar și cea mai îngrijită pază? O femeia imorală, nu pôte, ér una casnică, n'are lipsă să fiă păzită. Severitatea e

unu păzitoru puțin siguru alu virtuții, și virtuoșă e numai aceea, care deși i-s'a oferit ocaziunea de-a pēcătui, totuși n'a făcut-o.

Una frumoșă află în curend adoratori; una urită e bucușă aplecată a face câte-o „extra-tură”. E greu a păzi ceea ce ar dori mulți să aibă, și uricioșă a posedea, ceea ce n'ar dori să aibă nici unu om. Dăr totuși e mai siguru rēul cel mai micu, e mai siguru a posedea una urită, decât să fi silitu a păzi pe una frumoșă. Unu obiectu, pe care-lu doresce totu lumea, nu e nicăiri siguru. Unulu caută să seducă prin figura sa, celalaltu prin talentul său, celu de alu treilea prin spiritul său, și érăși altul prin liberalitatea sa. Și apoi ôre-când totu trebuie să cadă o citadelă, care e asaltată de toate părțile.

Dacă însă cineva caută o femeie pentru conducerea economiei casei, ca ingrijitoare în casu de bōlă, pentru societate în singurătate: ei bine — unu servitor fidelu, care ascultă de stăpānul său la cel mai micu semn, și care-i implinesce ordi-nile cu punctualitate, e cu multu mai folositoru pentru economia casei, decât o femeie, care și caută stăpāniea ei în aceea, de a lucra în contra voinței bărbatului ei,

se incopiază cu cea a bisericii catolice. Dacă aceste popore diferite au fost, printr-o mulțime de proceduri tiranice, lipsite de-a avea măcar un singur reprezentant în dieta din Budapesta, ele n'au întârziat însă de-a protesta prin pressă și adunări populare în potriua proiectelor guvernului, condamându-le din punct de vedere religios și național. Românii, Slovaci, Sârbii etc., văd în aceste proiecte un atentat grav contra dogmelor lor religioase și un nou mijloc de maghiarizare. Ei dicu, cu multă dreptate, că îndată ce matriculele civile vor fi încredințate funcționarilor maghiari, acestia vor maghiariza numele tuturor nemaghiarilor din țară.

Lui „Kölnische Zeitung“ i-se telegrafiază din Petersburg, că în măsura în care crește înestulirea pentru încheierea convenției comerciale germano-ruse, în aceeași măsură crește și indignarea față de Franța pentru ridicarea intenționată a vămei pe grâu. Chiar și foile cele mai franceso-file vorbesc într'un ton aprăge amenințător, cu deosebire însă „St. Petersburgskja Gazeta“, care susține, că sub impresiunea păcei depline comerciale, nu numai că se poate ușor pregăti între Rusia și Germania o înțelegere deplină pe toate terenurile, ci după o nereînnoire a convenției comerciale ruso-franceze, poate să se creeze o grupare de state cu totul nouă. Repetarea turburărilor de ordine, precum se întâmplă acesta din partea anarhiștilor în vestul și sud-vestul Europei, poate să averse de urmare o legătură strânsă între toți amicii adeverați ai ordinii, lealității și ai principilor monarchice. În cercuri competente se sperază, că întărindu-se legăturile între Rusia și Germania, hârtiile de valoare rusești ușor vor fi primite în Germania, se sperază apoi lombardarea hârtiilor de valoare rusești în banca imperială germană.

Vicarul și diaconul.

Ni-se scrie din Oradea-mare: În 11 Febr. diaconul Nicolae Digmândi a ținut o predică în catedrala greco-or. în care s'a ocupat cu ranele, ce bântue pe Românii gr. or. din Oradea-mare, și anume, a atras înțelegerea poporenilor asupra creșterii pruncilor. A arătat, că fiă care popor trebuie să aibă credința, limba și cultura sa; în fine a vorbit despre consecințele rele, ce le pot avea reformele bisericesti pentru credință, limbă și cultură.

Acastă predică a deșteptat nemulțămirea gazetairilor unguri, și un redactor del „Nagyvárad“ a avut despre acesta o întrebare cu domnul vicar episcopesc Goldiș.

Vicarul, cum dice „Nagyvárad“, i-a declarat, că a fost de față în biserică, când s'a ținut predică. L'a surprins, v-

adecă când face ceea ce-i place ei, nu ceea ce i-s'a ordonat. În casul de bolă însă își pot fi mai folositori amici și servitori, pe cari i-ai atașat de tine prin binefaceri, decât o femeie, care ține cont de fiăcare lacrimă, pe care o varsă, ca preț al moștenirii, și peste acesta mai neliniștesce pe pacient prin înfristare prefăcută și desperare artificiosă. Când se bolnăvesce ea, atunci trebuie să o cumpătimești și să nu te mizești nici pe un moment dela patul ei. Și dacă în faptă e o femeie bravă și amabilă — firesc o pasere rară — atunci gemem împreună cu ea la nascere și lamentăm când viața ei e în pericol.

Înteleptul nu poate fi de totu singur nici odată; el are de societate pe toți oamenii buni, cari au trăit vre-odată pe pământ și mai trăiesc, și se poate transpune în spirit, ori unde voiesce. Ceea ce nu poate prinde cu mâna, cuprinde cu mintea lui, și dacă lipsesc petrecerea cu oamenii, apoi vorbește cu Dumnezeu. Nici odată nu e mai puțin singur, decât când e singur!...

Silvanu.

dându că se urcă pe amvonul diaconul, căruia numai cu incuviințare prealabilă îi este permis de a predica. În vorbirea sa n'a amintit pe față guvernul și proiectele de lege, d'er a accentuat pericolele, ce pot amenința biserica gr. or. școlă și limba Mai puțin i-a plăcut tonul vorbirii, modul predării, care i-a făcut impresiune, ca și când ar voi să continue debutul său din adunarea orășenească în biserică; apoi dice:

„Am și dat expresiune nemulțămirei mele și fiți convinși, că voi îngriji, ca asemenea casuri să nu se mai repeteze în biserică. Până voi fi eu vicar, nu voi suferi, ca să se facă politică în biserică.“

În fine a mai asigurat pe gazetaru, că se fiă sigur, că își va face datoria.

Afacerea dela Cristur și Năsăudeni.

(Urmare.)

Cât pentru modalitatea de a se înmanua reprezentarea fișpanului, (căci prin el trebuia trimisă ministrului) nici în privința acesta Ciocan nu s'a învoit cu consoții săi, d'er în urma urmelor s'au întâlnit toți trei în biroul fișpanului. Aici s'a întâmplat ceva ne mai pomenit în unu stat constituțional: pe lângă toate rugățile delegaților, fișpanul n'a voit nici să primescă reprezentarea. Noi așa scim, că fișpanul funcționar public, este dator să primească scrisorile, ce i-se prezintă în mod cuviincios, ori cât de bizare se fiă cererile, ce ele conțin, și este obligat să da, în sfera sa de activitate, o rezoluție orecare. Fișpanul a fost dator și el să primească reprezentarea comitetului și să o înainta ministrului, sau a o inapoia comisiunii cu o rezoluție din parte-i; acesta cu atât mai virtuos, cu cât avea de a face cu o delegație compusă din bărbați distinși, emisă de o corporație recunoscută prin lege. Neprimind reprezentarea, fișpanul nu numai a comis un abuz de putere în oficiu, ci a mai călcat în mod bruș și cele mai elementare reguli de bună cuviință. Și bine înțeles: fișpanul este cont.

Incidentele între Ciocan și consoții înainte și după prezentarea lor la fișpan, formează episoade foarte interesante și caracteristice, asupra cărora ar pute să vorbescă (și credem, că vor vorbi) numai delegații înșiși.

Intorși acasă, Dr. Pop și Bașotă au trimis reprezentarea de-a dreptul la ministru, pe post, însoțită de o scrisoare, în care spun, că fișpanul nu a voit să primescă reprezentarea.

Despre toate acestea delegația a făcut raport la comisiune, și adecă Ciocan separat, Dr. Pop și Bașotă împreună.

Intr'aceea fișpanul — propria autoritate — cere judecătoriei cercuale reg. din Beclean să pună la licitare bunul din Cristur, numindu-se el pe el în acea hărtie „inspector al fondurilor“, titlu neprevădută nici în statute, nici în regulament. Fișpanul n'a fost în drept să ceară licitarea, odată pentru-că n'avea însăreirea ministrului, apoi pentru-că dreptul de control și suprinspecție nu învâlvă în sine și dreptul de dispunere. Pe baza § 22, lit. f) din statutele impuse, dreptul de a acura avere și a te lipsi de ea aparține sferei de activitate a comitetului administrativ de fondurile școlare grănițeresce, și acest organ legal n'a hotărât nici în 9 April, nici mai târziu, să se vândă bunul, ci mai virtuos a protestat cu totă ocaziunea și cu totă hotărârea contra vinderei și contra amestecului strein. Cerând licitarea, fișpanul a comis un nou abuz de putere în oficiu, căci pe baza articolului de lege 60, din 1881, § 204, licitație voluntară poate să ceară numai proprietarul averii mobile, sau plenipotențiatul său, provădută cu procură legalizată, și totu legalizată are să fiă și subscrierea petentului din cererea de licitare. Conform cu dispozițiile acestei legi și a § 22 lit. f) din statul impus, singur numai comitetul fondului, ca proprietar, putea să ceară, cu o rugare în regulă, vin-

derea bunului — nimenea altul. Fișpanul însă a mai comis și acea eror de formă, că nu s'a legalizat semnătura. Cu toate acestea judecătorii din Beclean, în loc de a reiepta cererea de licitare, cum era dator să o facă pe motivele amintite, s'a grăbit să ordona licitarea, dovedind prin acesta, că pe noi Români nici justiția ungerescă nu ne mai ocrotesc. În special, noi grănițerii am ajuns la convingerea, că și ministru, și fișpan și judecătorii, toți și toate s'au conjurat contra noastră și că persoana și avera grănițerilor este ca și „vogelfrei“. Amu disu deja, că vândarea bunului nu se putea face fără concesiunea Majestații Sale; d'er nici fișpan, nici ministru n'au cerut mai întâi concesiunea Majestații, nici ne-au îndrumat pe noi să o cerem. Au nu este acesta intenție vădită de a nu respecta voința expresă a Majestații Sale? Ori d'ora să temut guvernul, că Majestatea Sa își va aduce aminte de „credincioșii săi grănițeri“, de meritele lor pentru tron și patrie? că va afla pentru ce anume miniștrii maghiari vor să vândă cu puterea unu bun românesc, merit pentru scopuri de cultură? că va auzi de persecuțiile și despoierile fără sémén, pornite asupra grănițerilor, pôte pentru credința lor din 1848?

Când edictul de licitare a ajuns la comisiunea fondurilor, consternarea era la culme; cu toate acestea membrii comisiunii și ai comitetului cu ubicațiunea în Năsăud, și-au impus o moderație admirabilă și au moderat și poporul indignat de călcarea în picioare a drepturilor sale.

Se convoca membrii comisiunii în ședință pentru 25 Oct. Două obiecte erau la ordinea zilei:

Intâiu: raportul delegației emise la fișpan, cu reprezentarea comitetului la ministru de culte.

A doua: licitațiunea scrisă de judecătorii din Beclean pentru vinderea bunului din Cristur.

Privitor la obiectul primu, comisiunea a luat pași făcuți de Dr. Pop și consoții, spre știință, a primit reprezentarea comitetului de a sa și a decis, ca o deputație, în persoane membrilor: Ioachim Mureșianu, Dr. Alexa Larionessi și Anchedim Candale să o presinte, în numele ei, fișpanului și să-l roge a o înainta ministrului. Mureșianu bolnăvinduse, s'au transportat la Bistrița Dr. Larionessi și preotul Candale, și fiindcă fișpanul nu era acasă, au dat reprezentarea în mâinile viceșpanului, care o primi cu bună voință, promițându a o trimite la adresa ei. De aici se vede, că fișpanul nu numai a lucrat de capul său, d'er nici nu a conces să ne plângem contra ilegalităților sale la forurile mai înalte; prin acesta însă s'a călcat față cu noi unu drept cardinal al unu stat constituțional, dreptul de a te plânge și a petiona.

Relativ la obiectul alu doilea, comisiunea luând în considerare scurțimea timpului, a instruat pe avocatul Dr. Larionessi să facă toți pașii legali contra edictului de licitare, pe baza procurii generale, ce o are. Totu odată a decis a se convoca de nou comitetul administrativ.

Veți întreba aici: unde a fost în timpul acesta Ciocan?

În ședință a fost, presidentu a fost; încercatu-s'a fel și formă a capacita, a intimidă, a teroriza chiar; pe urmă vădându, că toate eforturile sale sunt în zădar, și-a dat dimisiunea.

Deși dimisia sa a venit târziu, când sub oblăduirea sa ajunsesem la sapă de lemn, totuși ea a fost salutată de toți oamenii de bine, ca o scăpare de ruina totală, excepțiune făcându 3—4 speculanți, oameni fără lege și fără D-țeu, pe cari Ciocan i-a căpătuit din fondurile grănițeresce. Oamenii sus puși au obiceiul de a-și plăti uneltele din banii lor proprii.

Referitor la protocolul comisiunii din 25 Octomvre, fișpanul dice de o parte, că nu are nici o obiecțiune contra concluderilor luate, de altă parte, că avocatul Larionessi nu trebuia încredințat cu înaintarea apelațiilor fără de scirea și

invoirea d-sale. Asta însemnă a pretinde să pui țapul grădinaru.

În urma imputernicirii dela comisiunea fondurilor, Dr. Larionessi a înaintat în același timp reprezentarea, recurs și cerere de modificare a condițiilor de licitare, și acesta din precauție, că adecă, dacă judecătorii din Beclean nu-și va recunoșce erorea și nu-și va nulifica edictul de licitație, atunci să fiă silită, în urma recursului, a înainta actele la tablă, er în casul când și tablă ar decide nefavorabil, cel puțin condițiile de licitare să se modifice în favorul fondului.

Judecătorii din Beclean nu numai că nu și-a recunoscut ilegalitatea comisă, d'er a urmat mai departe a călca și dispozițiile § 165, alineatul ultim din articolul de lege citat mai sus, pentru-că era de datorința ei a rezolva mai întâi reprezentarea, și numai dacă rezolvarea era negativă, trebuie să înainteze actele la instanța II, adecă la tablă.

Judecătorii din Beclean a urmat întors: a înaintat actele, în urma recursului, la tablă, fără să fiă rezolvat mai întâi reprezentarea, cum se cere clar în dispozițiile legii. Prin acesta judecătorii din Beclean a comis unu nou act de ilegalitate.

Comisiunea fondurilor neputându lua asupra-și răspunderea pentru unu act de această natură, a hotărât să convoce comitetul pe ziua de 21 Noemvre 1893 atât în cauza Cristurului, cât și pentru alegerea de președinte.

În ședința dela 21 Noemvre comitetul a aprobat toți pașii făcuți de comitet în ședințele anterioare, de comisiune și de deputațiile delegate; a decis de nou, că bunul dela Cristur nu este de vândare, protestându totodată contra unei vinderi siluite și a ingerinței streine; a primit de a sa reprezentarea deslușitoare adresată ministrului, hotărînd, că această reprezentare să fiă înaintată la adresa în numele comitetului prin o delegație aleasă din sinul acestuia. Delegația în persoane membrilor Dr. Ionu Pop, vicar, Dr. Larionessi, avocat, și Ionu Issip, protojude pensionat, sosi în Pesta în 27 Noemvre și căpătând imediat audiență, a imanuat ministrului de culte reprezentarea comitetului grănițeresc. În reprezentarea era descrisă amănunțit starea lucrului, er în petiție s'a cerut a se sista licitarea bunului dela Cristur.

După cum suntem informați, ministrul cu ocaziunea acesta a promis, că va studia actul, și că dacă e drept, ce dice delegațiunea, că adecă comitetul nu voese vinderea, atunci bunul dela Cristur nu se va vinde.

În urma recursului, tabla regescă a ordonat întregirea actului, cerându anume să i se înainteze conclusele comitetului din 12 Mai și 16 Septemvre 1893 în copia legalizată, ceea ce s'a și implinit deja la 4 Decemvre 1893.

În urma acesta judecătorii din Beclean a ordonat întregirea pe 18 Dec. 1893.

D'er să veți comedia dracului! În 9 Decemvre Ciocan o șterge la Pesta, fără să spuie cuiva ceva, fără să-și fi luat concediu, ca slujbaș al grănițerilor, și nu s'a întors decât la 21 Decemvre. Nime nu scie, de ce s'a dus și pentru ce a absentat atăta timp nejustificat. Unii vor a sci, că s'a dus să-și mântue banii din crisa, ce amenința pe acel timp băncile din Clușiu; alții că Ciocan ar fi căpătât Joi în 7 Decemvre o depeșă dela Bánffy să mērgă numai decât la Pesta, la care el să fi răspuns, că Duminecă dimineța în 10 Decemvre va fi acolo. Totu pe timpul acela să fi fost și fișpanul în Pesta. Sigur e una, și adecă, că din momentul acesta, cauza Cristurului a luat o pornire spre mai rău, ministrul n'a mai voit să scie nimic de promisiunea dată.

(Va urma.)

La procesul Omladinei.

În ședința de Lună a pertractării procesului Omladinei în Praga, s'a întâmplat o scenă rară în felul ei. Publicul asistent constă din bărbați de încredere, din

diaristii, între cei de față fiind și deputatul cehu-tineru Sokol. Când au pășit apărătorii în sală și vedură pe poliștii, ei își aruncară furioși hârtiile pe masă. Ei nu vorbiră nimic, însă acusatul Dr. Raschin intrându a strigat: „Așadără trebuie să ne apărăm sub scutul armelor?”

Când intrară membrii tribunalului, sgomotul era așa de mare, încât președintele abia putu să ajungă la cuvânt. Acusații săriră de pe scune și strigară: „Nu rămânem aici, decât rămân poliștii”, — apoi desfăcându-și piepturile esclamară: „Ucideți-ne, străpungeți-ne!” În sfârșit, după-ce se liniștiră strigarile de „hamba” (infamiă), președintele declară, că în urma scenelor din Sâmbăta trecută (Dr. Raschin intrerupe: „Nu noi am fost pricinuitoarii”) au fost necesare măsurile excepționale, er decât totuși n'a recurs la mijlocul extrem, adică la eschiderea acusaților dela pertractare, a făcut-o numai pentru-că ați (12 l. c.) este ziua vorbirilor de apărare. Dér fiind-că acușaii cerură energic, și mai de parte, depărtarea poliștilor, er pertractarea nu se putea continua din cauza sgomotului și strigarilor furioase, președintele provocă pe bărbații de încredere, să părăsescă sala. Furtuna erupse atunci și mai cu putere. Toți acușaii se urcară pe scaune și strigară: „Asta n'o suferim! Fără bărbații noștri de încredere nu rămânem, mergem și noi.” Acusatul Neumann duse: „Credeți, că suntem fiară sălbatică?” — Mai mulți acușai amenințându pe poliștii strigară: „Dér străpungeți-ne!”

În fine președintele provocă pe advocați, ca după ședință să-și așternă gravaminele. Despre pertractare însă nu mai putea fi vorba, deși președintele a dat ordin ascultătorilor să părăsescă sala. În sfârșit unul dintre apărători, Dr. Csernohorszky, făcu în numele colegilor săi următoarea declarație: „Apărarea nu este de părere, că scenele de Sâmbăta au fost așa de periculoase. Ordinea se va restabili, îndată-ce voru fi depărtați poliștii.” Acusatul Hain, care era urcat pe scaun, strigă: „În înțelesul procedurii penale, tribunalul este dator a respecta onoarea acusaților! Prezența poliștilor aici vatemă onoarea noastră”. Într'aceea se auzi sgomot de sfărimituri de sticlă și acusatul Czizek amenințându: „Decă nu depărtați baionetele, voru fi aici scene, de cari noi nu răspundem”.

Agitația creșea din ce în ce mai multă, nime nu mai era la locul său, și sgomotul era așa de teribil, încât unul dintre apărători propuse amânarea. Atunci Dr. Raschin strigă: „Decă d-ta vorbești astfel, atunci nu reflectezi la apărarea d-tale!”

În fine vedu și președintele, că e imposibil a restabili ordinea, și a amână pertractarea. Acușaii deținuți strigară: „hamba” (infamiă) apoi se retraseră în celele lor, er acușaii liberi eșiră cântându cântece revoluționare.

În totu decursul acestui proces monstru, acușaii au dat dovadă de multă conșiență și energiă.

SCRIRILE PILEI.

— 8 (15) Februarie.

Banchetă în onoarea părintelui Lucaciu. Implinindu-i-se timpul de osendă, la care fusese condamnat anul trecut, părintele Dr. V. Lucaciu a fost definitiv concediat din închisoare în 11 l. c. Din incidentul acesta Românii din Pesta au dat în onoarea lui un banchet în sera de 11 Febr. despre care ni-se scrie următoarele: „Banchetul, la care au luat parte în număr foarte mare Românii de aici cu tinerimea universitară, între care se aflau și mai mulți tineri slovaci, s'a dat în sala frumos decorată a restaurației „Reuter”. Conduș de-o deputație a tinerimei române și însoțit de dōmna Lucaciu, bătrânul ei părinte, și alți consăngenii și prietenii, d-l V. Lucaciu sosi în sală și fu primit cu „să trăiască” însuflețite. Tinerimea oferă dōmnei Lucaciu, la intrare, un admirabil buchet de flori. Seria toastelor o deschise candidatul de profesor Eliă Daiamă

bendū în sănătatea d-lui Lucaciu; alu doilea toastu l'a ținut tinerul slovac Paulini, care în numele tinerimei slovace, a salutatu în limba germană pe d-lu Lucaciu. Corul a intonat „Deșteptă-te Române”. Apoi a vorbit d-lu Lucaciu, dicensu, că puterea adversarului a fost temnița, er taria noastră încă a fost și este temnița. După aceea adresându-se tinerimei române goli paharul în sănătatea ei. D-lu Coroianu a toastat pentru tinerimea slovacă; tinerul Marcovici pentru d-na Lucaciu și femeile române; Vladu pentru pressă, Dr. V. Branisce pentru preoțime; V. Mangra pentru dascălii poporului, er la sfârșit părintele Lucaciu pentru Hurban-Vajansky și Mangra. Banchetul a durat până după meșul nopții”.

Limba română în dieta Bucovinei. În fine limba română încep a răsuna erăș în dieta Bucovinei. „Gazeta Bucovinei” spune, că d-lu Modestu cav. de Grigorcea are meritul de a fi întâiul, care a vorbit românește, raportându despre petițiunile date de societățile românești. Acestu începutu este o dovadă, continuă numita fōiă, că reprezentanții noștri nu fac paradă cu naționalismul. D-lu Modestu Grigorcea a dat întâia oră și haina națională lucrării naționale. Pilde ca acestea voru avé efectul, că și în ochii noștri limba noastră va câștiga în prețu.

Împușcatu de gendarmi. Din comitatul Sătmăru ni-se comunică următoarea scoire revoltătoare: În ziua de 3 Februarie n. c., pe la orele 7—8 sera, nisce gendarmi au intrat în casa locuitorului Ioan Solomon din comuna Boinesci, în com. Sătmăru și acolo în casă au împușcatu pe locuitorul George Apati, care a și murit. Poporul e iritat la culme. Cadavrul acestei nouă victime a sălbăției gendarmilor ungurești s'a imormentat la 6 Februarie. S'a făcutu arătare la locurile mai înalte. Gendarmii caută să-și scuse miserabilul faptu cu aceea, că celu împușcatu n'ar fi vrut să li-se dea prinsu.

Confiscarea Calendarului Lumei Ilustrate. Din Timișoara se scrie, că în Reșița montană s'au confiscat 58 exemplare din Calendarul revistei Lumea Ilustrată din Bucuresci. Pricina acestei confiscări este o schiță biografică despre d-lu Dr. V. Lucaciu, în care procuratura din Seghedin a vedut „tradare de patriă”, și a încredințat pe procuratura din Timișoara se pornescă procedură penală în afacerea acesta. Acesta s'a și fecut d-ilele trecute. Acusa a susținut o faimosul renegat Gozsdu. Tribunalul a enunțat, ca exemplarele Calendarului să fi confiscate și nimicite. Decisiunea acesta a fost comunicată tuturor tribunalelor din țeră. — Bieții „patrioți”! Rău trebuie că-i scutură frigurile muștrării de conșiență, decă se temu de nisce călindare nevinovate, în cari, fiă dīsū în trecetū figuréz și portretul actriței maghiare Pálmai Ilka.

† Ioan Scurtu. Er la orele 2 p. m. a repostat aici în Brașov fostul profesor dela școlele române din locu, Ioan Scurtu, în etate abia de 51 de ani. Elu a funcționat ca profesor la școlele reale și comerciale din locu timpu de 17 ani, implinindu-și în totdeuna datorința su cu zel și conșiențiositate. În erna anului 1889, fiindu atacat de-o grea bolă de reumatism, s'a retras în pensiune, și de atunci a suferit continu până er, când mōrtea l'a rapit din mijlocul nostru, lăsându în urmă, cincī fi orfanī. — Adresăm intristatei familii condolențele noastre cele mai sincere!

Pentru desbaterea asupra politicei bisericesci s'au anunțat până acuma ca vorbitori contra: contele Albert Apponyi, Iosif Bano, Iuliu Săgh, Ioan Hock, Ludovic Bartok, Arpad Szentivanyi, Toma Péchy, conte Carol Pongrácz, Zoltán Ugron și Gabriel Ugron.

Focu. Aséră pe la orele 7 a luat focu casele dōmnei Seitz din strada Spita-

lului din locu. Afară de coperișul casei din spre fațadă, a mai ars și o odaia în curte și alte multe obiecte, haine și mobile.

Finanțele Ungariei. Un raportu al ministrului ungurescu de finanțe constată, că venitele statului în timpul celor din urmă trei luni din anul trecut atingă cifra de 131 milioane, er cheltuelile 94¹/₄ milioane. Bilanțul din anul 1893 este cu ²/₁₀ milioane mai favorabil, decât celu din 1892.

Colera în Constantinopol. Din Constantinopol se telegrafiază cu data de 12 Februarie, că acolo s'au constatat oficialu, de Lunī până Vineria trecută, 42 casuri de coleră, dintre cari 15 mortale. Se crede, că cifrele adevărate sunt mai mari. Bōla bântue mai cu sēmă în câteva casarme din Pera.

Wilhelm la Bismarck. Impératul Wilhelm va merge în 21 l. c. la Wilhelmshafen, pentru a primi jurământul recruților de marină; de aici va merge, însoțit de prințul Heinrich, la Friedrichsruhe, pentru a visita pe Bismarck. Acolo rămâne două zile și la reîntorcere i-se pregătesce o scurtă primire în Hamburg.

Italia se pregătesce. Depeși din Roma și Milano sosite bancherilor din Triest, anunță, că președintele fabricii de arme stiriane, baronul Tiller, pertracteză cu Roma în afacerea unei mari liferări de pușce pentru Italia. Se vorbește despre 1¹/₂ milioane de pușci, alu căroru prețu să se plătescă în decursu de mai mulți ani.

Teatru germanu în Brașov. În urma unei piedeci neprevădute, nu s'a dat aséră piesa „Heimat”, de Sudermann, ci în momentul din urmă s'a anunțat piesa „Der ungläubige Thomas” de Carl Laufs și W. Jacoby. Piesa în sine e bună, persiflăză în mod hazliu spiritismul, ce în timpul din urmă a ajuns la modă. Rolu principalu l'a jucat d-lu Alex Leichter simpaticu cu dibăciă și pricepere; pe d-lu Schöntag ilu cunoscem ca bun actor încă din societatea d-lui direc. Berger. Bine au jucat și d-nii Preger și Bergmann. Damele Klara Muschek și d-șora Ullmann au jucat bine, deși ca și d-șorele Benisch și Ungar (subretu) au avut puțină ocaziune a-și desvolta talentul în piesa de ieri. Teatrul a fost bine cercetat. — Astăzi se va reprezenta drama „Heimat” de Sudermann.

Noul atentat anarchistu.

Abia a trecut o săptămână, de când capul lui Vaillant a căzut sub secura ghilotinei în piața Ropette din Paris — și etă că s'au și implinitu cuvintele ce le-a dīsū faimosul anarchistu, când s'a urcatu pe șafod: — „Suntū omenī, cari mē vorū rēsbuna și pe mine”.

Primul rēsbunatoru deja s'a arătat. Într'unul din cele mai frumoșe hoteluri din Paris, unde de obicei petrecu cetățenii din elita societății, în Hotel Terminus, a explodat la 12 l. c. o bombă, aruncată de un anarchistu. Atentatului au căzut jertfă 1 mort și 10 greu răniți. Eată ce se telegrafiază în privința acesta din Paris:

Astă-séră (12 Febr.) la 9 ore s'a făcut un atentat cu bombă în Hotel Terminus, vis-avis de gara Saint Lazare. Atentatorul, un individ de 26 ani, ședea în drepta dela intrarea Hotelului. Când se pregăti, să iasă din sală, aruncă ceva spre aparatul electric. Ôșpeții, cari observară acesta, strigară înspăimântați: „bombă!”

Într'adevăr era o mașină infernală. Abia se auziră strigătele și urmă o bubuitură teribilă. Oglințile și geamurile se stărimară în bucați, mesele de marmoră se răsturnară și paharele și cēsele se sparseră în mii de frânturi. Mulți omenī au fost răniți. Făptuitorul a voit să se refugieze în strada St. Lazare, unde ilu persecutau trecătorii și poliștii. În momentul, când poliștii voiau să pună mâna pe el, atentatorul descarcă șese focuri dintr'un revolver, rānind doi indiviți. Elu n'a pu-

tut fi prinsu, decât după ce un poliștu i-a aplicat o lovitură de sabiă în obrazu. Se adunase multă lume în jurul lor. Furia poporului era mare și abia li-a succedut poliștilor a apēra pe atentatoru de rēsbunarea poporului.

Esplosiunea bombei a rānită deșce indiviți, er pe unul l'a omorit.

O altă telegramă din Parisu cu data de 13 Februarie spune, că făptuitorul atentatului se numesce Le Breton. Elu și-a recunoscut crima și la interogatoriu a dīsū, că este rēsbunatorul lui Vaillant. Fapta sa și-a numit-o comună, forte naturală, și a mai dīsū, că asupritorii trebuie să piară, ca să viă epoca adevăratei libertăți. Telegrama asta mai spune, că numărul răniților e de 35.

Ajutoru pentru școlele din Blășiu.

(Urmare.)

Pavelu Rotariu, ca redactoru al „Luminătorului”, a colectat pe lista Nr. 19 suma de 92 fl., din cari 42 fl. s'au publicat deja în Nr. 52 din an. trecut eră acum se publică și numele donatorilor, computându-se aci numai suma de 50 fl.) Iulia Rotariu 2 fl., Pavelu Rotariu adv. 2 fl., „Timișana” inst. de cr. 20 fl., Em. Ungureanu adv. 10 fl., Mateiu Mateescu 5 fl., P. Ionaș prof. 2 fl., Dr. P. Tęgle 1 fl., Cav. de Trapșa generalu-majoru în pensiune Graz 50 fl. Suma 50 fl.

Nicolau Rusanu proprietaru în Săncel donă 4 ac. „Iulia” a 50 fl. = 200 fl. v. a. și pe lângă aceea a datu declarațiune în scris, că seu va lifera pentru gimnasiu 10.000 cărămiți corēspundētore, seu va da încă 200 fl. ban gata. D. Ra-deșu forest. arch. 60 fl.

Stefanu Colceriu, par. a colectat pe l. Nr. 311 dela: St. Colceriu, Bis. gr. cat., Școlă conf. câte 1 fl., B. Mateiu, S. Rusu, I. Rusu câte 50 cr., Șarmăsan P. și soția 70 cr. Șoptoreanu I. 20 cr., Buruianu I. 50 cr., Furnea P., Mironu G., Tomșă I., Grauru I., Robu L., Buruianu G. câte 20 cr., Goronu V. 30 cr., Popu I., Purcariu V., Odonie Gr. câte 20 cr., Sangeorzanu I., Milășanu St., Șarmășanu I., Șarmășanu T., Rusu T., Rusu T. sen., Costinaș Art., Robu G., Moldovanu I., Mironu S., Moldovanu V., Eftenie I. a Palag, Șarmășanu G., Moșutanu I. sen., Rusu Z., Coșogoneanu T., Purcariu T., Rusu V., Coste I., Odonie P., Eftenie T. Ioan, Șoptoreanu I., Buruianu G., Moșutanu C., Moldovanu I., Silvășanu Gr., Oroianu G., Șarmășanu I., Milășanu A., Mironu T. sen., Milășanu I. câte 10 cr. — Suma 11 fl. 10 cr.

Patriciu Barbū, adv. în Reghină a colectat pe lista Nr. 81 dela: Patriciu Barbū adv. 50 fl., Elena Barbū 50 fl., Nechita Callini, propr. în Meșterhăza 15 fl., Iustinu Callini propr. 15 fl., Severu Barbū 10 fl., Ios. Popescu 2 fl., Marcu Cetățanu 10 fl. M. și Carol, Orbonașu 50 fl., I. Socolu 3 fl., I. Tamás 2 fl. — Suma 207 fl.

(Va urma.)

DIVERSE.

O scrisore a lui Napoleon. Generalul Bonaparte a scris, într'unu timp când era căzut în disgrăție, marelui tragedian Talma. „Scumpul meu Talma. M'am bătut, ca un leu pentru Republică, și ca recompensă sunt lăsat să mor de fōme. Am ajuns la extrem. Acelu miserabil Aubry mē lasă în sărăciă, cu tōte că ar putē să m'ajute. Ei sunt capabili de a întrece pe generalii Santerre și Rossignol. Tu ești fericit! Reputația ta nu depinde de nimeni; două ore petrecute pe parchetul scenei te pun în prezența publicului, care te glorifică. Noi militarii, trebuie să câștigăm gloria pe o scenă multă mai vastă, de câtu aceea pe care te arăți tu. Nu te plānge deci de starea ta; rămăi pe teatrul tēu; cine scie decă vre-odată voi apărea pe scena teatrului meu? Toți imi facu frumoșe promisiuni, dēr le voru menține? Mē indoesc! În acestu timp însă m'au redus la ultima lāsca. Ai ceva bani să mē imprumuți? Iti promisă a ț-i da înderētū îndată-ce mē voi sui pe primul regatū ce-lu voi căpeta cu ajutorul săbieimele. Adio, Bonaparte.”

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Gregoriu Maiorū.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Februarie 1894.

Renta ung. de aur 4%	117.40
Renta de corone ung. 4%	94.95
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.—
" " " argint 4 1/2%	102.15
Oblig. " " de ost. I. emis.	123.40
Bonuri rurale ungare.	95.—
" " croate-slavone.	99.—
Imprum. ung. cu premii.	152.75
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142.—
Renta de hartie austr.	98.—
" " argint " " "	97.80
" " aur " " "	120.20
Losuri din 1860 " " "	146.50
Actii de ale Bancoei austro-ungar.	99.—
" " ung. de credit	432.—
" " austr. de credit	360.70
Napoleon d'ori " " "	9.98
Mărci imp. germ.	61.20
London (lire sterlinge).	125.30
Rente de corone austr.	97.45

Nr. 383-1894.

PUBLICAȚIUNE.

Șatra din promenada de jos, împreună cu hala zidită lângă ea, destinată pentru confetăria, se va da în arândă la 22 Februarie 1894 la 10 ore a. m. pe cale de oferte, pe o durată de 6 ani, adică dela 1 Maiu 1894 până inclusive până la 30 Aprilie 1900.

Condițiile se pot vedea în oficiul economic al orașului. Otertele timbrate, sigilate, și provădate cu vadiu de 5%, sunt a se preda cel mult până în 22 Februarie 8 ore a. m. totu la oficiul economic orașenesc.

Brașov, 10 Februarie 1894.

3591-3 **Oficiul economic orașenesc.**

Sz 4663-1893. tkvj.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vajda teleki reosei Pruna Sofron végrehajtónak Gremoi Nivalai ellen képviselve Maria Nicolai Cucujat végrehajtást szenvedő ellen 240 frt — kr. tők-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. ö-vény-zék a fogarasi kir. jbiróság területén lévő a V. t. reosei határái fekvő, a V. tel. reosei 76 sz. tjkben A + foglal: 153 hrsz. ingatlan 160 frt. 154 155 hr-z. ingtl. 63 frt., 1745/1 hrsz. ingtl. 85 frt., 1903 hrsz. ingtl. 9 frt., 2620 hr-z. ing. 45 frt., 2696 hrsz. ing. 38 frt., 2956 hrsz. ing. 11 frt., 2958/1 hr-z. ing. 20 frt., 2995 hrsz. ing. 47 frt., 3004 hrsz. ing. 8 frt., 3643 hrsz. ing. 49 frt., 3647 hrsz. ing. 30 frt., 3939 hrsz. ing. 14 frt., 4201, 4202 hrsz. ing. 19 frt., 4205 hrsz. ing. 26 frt., 5333 hrsz. ing. 34 frt., 5612 hrsz. ing. 16 frtban az árverést 668 frtban ezennel megállapított kikáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1894. évi Mártius hó 5-én d. e. 10 órakor V. t. reosa község házánál megtarandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alól is eladástni fog.**

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok beavárának 10% át vagyis 68 frt. 80 kr. középzében, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. k. lt. igazságügy. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképe értékpapirban a kikáltott k-zéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánátpéznnek a bíróság-ál elő eges elhelyezéséről kállított szatályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1893 évi Auguszus hó 28 napján.

A fogarasi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Cheque-Conto
la posta
Nr. 505.

INSTITUTUL DE CREDIT
ȘI DE ECONOMII
„ALBINA“
FILIALA BRAȘOVŪ,

Giro-Conto
la banca
Anstro-Ungar.

Recomandăm P. T. public pentru plasare de capitale

Scrisurile fonciare de 5%

ale **„Albinei“** inst. de cred. și econ. în Sibiiu.

Acelea sunt emise în bucăți à fl. 1000 și fl. 500 și se fructifică cu **netto 5%** fără nici un scădemēt.

Cuponii de interese se răscumpără la jumătate de an la 1 Ianuarie și 1 Iulie la casella institutului din Sibiiu și Brașov și la „Pester ung. Commercial-Bank“ în Budapesta fără nici un scădemēt și liber de ori ce proviziune.

Pentru fructificarea punctuală și răscumpărarea scrisurilor fonciare garantază:

- Ipotecile**, care în sensul legii pentru scrisuri fonciare din anul 1876 sunt menite esclusiv pentru coperirea detentorilor de scrisuri fonciare și asecurate prin intabulare în cărțile funduare în favorul a celor, asupra cărora se emit scrisuri fonciare până la maximum 2/3 a valorii de prețuire, ceea ce se confirma prin controla Comitetului de supraveghiere pe sã-care scris fonciar emis.
- Scrisurile fonciars ofer deci o siguranță mai mare ca și pupilară.
- Fondul de garanție de fl. 200,000** special al scrisurilor fonciare, preșeris de legea amintită pentru mai mare siguranță a detentorilor de scrisuri fonciare, care fondul e detașat din capitalul de acțiuni al institutului.
- Tota** cealaltă avere a institutului inclusive fondul de rezervă.

Scrisurile fonciare de 5% ale **„ALBINEI“** atât cu privire la siguranța lor absolută, cât și ca una din chârțiile indigene cele mai fructifere se recomandă deci de sine pentru plasarea de capitale, de bani pupilari, fonduri publice și private etc. și le vindem pe cât ajunge proviziunea lor în cursul de marfă al bursei din Budapesta.

La cumpărarea unei cantități mai mari le oferim în cursul mijlociu.

„ALBINA“
institut de credit și de economii
FILIALA BRAȘOV.

35-*

Otelul „POMUL VERDE.“

Esposiția unui

OROLOGIU ASTRONOMICŪ

în sala mare din grădină.

Renunitu în tota lumea.
Se pote vedea numai până luni, în 18 Februarie, la 6 ore sera.



Renunitu în tota lumea.
Se pote vedea numai până luni, în 18 Februarie, la 6 ore sera.

Prelegeri despre acestu op de artă interesantă, mechanică, se țin în tota ziua a. m. la 10 și 11 ore; d. a. la 3, 4 și 5 ore.

Prețurile de intrare: locul I. 30 cr.; locul II. 20 cr.

Copii și militarii dela sergentu în josu cu jumătate prețulu.

Scolarii în corpore obțin prețuri forte reduce.

Plătire avantajosă în rate!

Am onore a aduce la cunoștința On. publică, că

vëndu specialu numai

MOBILE de ARADŪ,

recunoscute în intrégă Ungaria și în Ardelu, ca fiind fabricate din materialu bun și solidu.

Fabricatele se efectuesc de firma Reinhardt Fülöp.

Arangiamētū

pentru odai de dormitu, de prânditu și de salone,

în diferite stiluri, cu prețuri eftine,

carî întrecu ori și ce concurență, atât în bani gata, câtu și în rate.

Se potu cumpăra în magazinul meu din strada Spitalului Nr. 62.

Totu acolo se potu căpeta orolage, tablouri, oglinzi, manufacturi și cu prețurile cele mai eftine și convenabile.

Cu deplina stîmă: **ALBERT GRÜNWARD.**

331,9-10

Arangiamētū completu

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totu venitul revine celoru asigurați.

Celu mai mare și bogatu institutu de bani din lume.

Fondulu de asigurare

907 milioane

franci.

Renunitu în tota lumea.
Se pote vedea numai până luni, în 18 Februarie, la 6 ore sera.



Renunitu în tota lumea.
Se pote vedea numai până luni, în 18 Februarie, la 6 ore sera.

Asigura viața după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servesce:

Subdirecțiunea Ardelenă seu agentura principală locală
Brașov, ulița Neagră Nr. 45.

41-*